

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: S.K.**, nar. X, státní příslušnost Indická republika, adresa pro doručování H. 55, B.n.O., zastoupeného JUDr. Annou Doležalovou, MBA, advokátkou, se sídlem v Plzni, Jablonského 604/7, proti **žalovanému: Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, Poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.4.2014, č.j. OAM-54/LE-LE05-LE05-2014, e.č. L009748,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Anně Doležalové se **přiznává odměna** ve výši 3400,- Kč, která jí bude vyplacena do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2.4.2014, č.j. OAM-54/LE-LE05-LE05-2014, e.č. L009748, kterým bylo o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že žádost je dle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), nepřijatelná, a proto žalovaný řízení o této žádosti dle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

Žalobce v žalobě uvedl, že dle jeho názoru nebyl zjištěn skutkový stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a nebyly dány důvody pro zastavení řízení podle § 25 zákona č. 325/1999 Sb.,

o azylu (dále jen „zákon o azylu“), žalobce splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu, neboť mu v případě návratu hrozí nebezpečí vážné újmy.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření navrhl, aby žaloba byla odmítnuta, neboť postrádá náležitosti podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a to uvedení skutkových důvodů žaloby.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a ust. § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkouvává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ust. § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. a ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou dány podmínky přezkumu na základě podané žaloby a mimo jiné i tím, zda byly uvedeny žalobní body podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Soud konstatuje, že žaloba je na samé hranici přezkoumatelnosti, avšak soud zhodnotil, že je z ní patrný nesouhlas se zastavením řízení, neboť žalobce měl za to, že podmínky pro zastavení řízení nebyly splněny. Soud v takovém případě může přezkoumat, zda zde byly podmínky pro zastavení řízení.

Podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

Podle § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.6.2009, sp. zn. 4 Azs 23/2009, www.nssoud.cz, podává-li žadatel o mezinárodní ochranu opakovanou žádost, stanoví zákon o azylu pro věcné posouzení žádosti podmínku tvrzení nových skutečností či zjištění. Je tedy povinností žadatele, aby takovéto nové skutečnosti či zjištění správnímu orgánu v nové žádosti uvedl. V opačném případě je nucen správní orgán na základě citového § 10a písm. e) zákona o azylu posoudit žádost jako nepřipustnou.

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce touto žalobou napadá již v pořadí čtvrté rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla přiznána mezinárodní ochrana dle zákona o azylu. Poslední meritorní přezkum situace žalobce, tedy třetí žádosti, byl proveden rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19.8.2013, č.j. 29 Az 22/2012-67,

kterým byla žaloba žalobce zamítnuta pro nedůvodnost. Následná kasační stížnost žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2014, č.j. 3 Azs 23/2013-23, odmítnuta pro nepřijatelnost.

Ze správního spisu soud zjistil, že ve své třetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 8.7.2010 žalobce uvedl, že je narozen dne X, je ženatý, v Indii žije matka, 2 sourozenci, manželka a syn. Do února 2000 pobýval v obci A., do října 2001 v Rusku a od března 2002 žije v ČR. Vyznáním je sikh, politicky nikdy organizován nebyl. Má základní vzdělání, 10 let pracoval jako zemědělec, v ČR vykonával příležitostné práce. Jeho manželka pochází z A., její rodina spolupracovala s extremisty a totéž si policie myslela i o něm, byl 3x zadržen. Byl neoprávněně po dobu 3 let a 8 měsíců vězněn v Praze-Ruzyni, s nikým není v kontaktu, o azyl žádá kvůli legalizaci pobytu. Pro případ návratu do země původu se obává, že by mohl být uvězněn. V rámci pohovoru dne 28.7.2010 žalobce uvedl, že v r. 2000 odletěl do M., bydlel tam cca 1,5 roku a pak odjel kamionem a různými dalšími dopravními prostředky do ČR. Před odletem ze země původu žil v D., čekal na doklady, ty mu však v M. vzal převaděč. Cestu mu zaplatil přítel jeho otce. Své problémy popsal tak, že k nim domů chodili extremisté, byli hlídáni policií, ale vyhrožovali mu i extremisté, že pokud něco řekne, zabijí ho. Byl 2x vyslýchán na policii. V M. bydlel u známých otcova přítele, čekal na lidi, kteří by ho převezli do Evropy. Problémy měl v období 1992 – 1998, pak odjel do D. Na policii byl zadržen dvakrát na dobu 15 – 20 dní, byl bit a vyslýchán, starosta se pak za něho vždy zaručil a byl propuštěn. Vždy se ho ptali na extremisty. Posledním impulsem pro odchod z domova bylo zabití manželčina bratra v r. 1996, rodina chtěla, aby odjel, aby též nebyl zabit. Většinová společnost hinduistů sikhly opovrhuje, on ale osobně žádné náboženské problémy neměl, ovšem nikdo by mu jistě nepomohl. O své rodině nic neví. Žádostí si chce zlegalizovat zdejší pobyt, aby měl potřebné doklady a mohl tu žít. Dostal zde trest odnětí svobody za převaděčství. Kamarád mu řekl, že jeho otec již nežije, nic více ale neví, situace ve vlasti je stále obdobná. Dne 5.9.2012 byl žalobce seznámen s podkladovými zprávami, které žalovaný shromáždil za účelem posouzení jeho situace v zemi původu, uvedl, že pro sikhly stále pokračuje násilí ze strany státu, v Litoměřicích je firma, která by ho, pokud by měl doklady v pořádku, zaměstnala.

Dne 27.3.2014 podal žalobce čtvrtou žádost o udělení mezinárodní ochrany, v níž uvedl, že je pandžábské národnosti, sikhského vyznání a že byl v Indii členem strany Akali Dal. Pokračoval, že je ženatý a má nezletilého syna, s manželkou a synem však není v kontaktu. Sdělil, že do roku 2000, kdy Indii opustil, žil ve městě A., poté přicestoval do České republiky, kde pobývá dosud, od 5.4.2013 ve vězení. Má středoškolské vzdělání a pracoval podle svých slov jako elektrikář a zemědělec. Žadatel uvedl, že svou zemi opustil, protože jej policie obvinila ze spolupráce se separatisty a obtěžovala jej. Pokračoval, že důvodem byla skutečnost, že jeho švagr z A. je členem skupiny sikhů bojujících za sikhský stát Chálistán a se svými spolubojovníky za ním jezdil do Armánie. Vypověděl, že cestoval letecky z D. do M. na základě svého pasu a ruského víza a poté odjel nelegálně kamionem do ČR. Prohlásil, že žádá o mezinárodní ochranu, protože mu indické velvyslanectví nevydalo doklad, když se na ně obrátil, neboť mu nevěří, že je indický občan. Pokračoval, že je již 14 let v ČR, není v kontaktu se svou rodinou, neví, kde jeho rodina je, a proto se nechce vrátit do Indie. Doplnil, že v A., kde žil, jsou indické extrémistické organizace, které diskriminují sikhské občany. Zdůraznil zároveň, že všechny své důvody uváděl již ve svých předchozích žádostech. Sdělil, že v letech 2010-2013 opakovaně žádal na zastupitelském úřadu Indie o

vydání dokladu, který mu však nebyl vydán, neboť neměl důkaz, že je indickým občanem. Sdělil dále, že v ČR o mezinárodní ochranu žádal již třikrát, a to v roce 2002 a 2007, kdy bylo jeho řízení zastaveno, a v roce 2010, kdy mu mezinárodní ochrana nebyla udělena. Vypověděl také, že byl v ČR odsouzen v roce 2004 za převaděčství k trestu odnětí svobody na 4 roky a trestu vyhoštění na dobu neurčitou. Uvedl, že v Indii mají sikhové problémy, a proto se v případě svého návratu do vlasti obává, že by měl také problémy kvůli svému sikhskému náboženství. Jmenovaný prohlásil, že má určité problémy s trávením, neví však, oč se jedná, jinak je dle svého vyjádření zdravotně zcela v pořádku. Ve vlastnoručně psaném prohlášení pak žalobce uvedl, že žádá o azyl z důvodu, že má v Indii velký problém, protože je sikh. Dodal, že každý sikh chce svůj stát Chálistán a indická armáda takové lidi odsuzuje k trestu smrti.

Po posouzení shora uvedených věcně shodných žádostí soud konstatuje, že shledal skutečnosti tvrzené žalobcem v jeho čtvrté žádosti za shodné se skutečnostmi uvedenými v třetí žádosti, a proto žalovaný správně usoudil, že čtvrtá žádost žalobce je nepřijatelná podle § 10a písm. e), § 25 písm. i) zákona o azylu. Ostatně i sám žalobce výslovně potvrdil, že všechny své důvody pro podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu uváděl již v předchozím řízení. Soud stejně jako žalovaný nemohl přihlídnout k nově tvrzené skutečnosti, že žalobce byl v Indii členem strany Akali Dal, neboť se nejedná o skutečnost, která nebyla bez vlastního zavinění žalobce zkoumána v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

Soud uzavírá, že žalobní tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným, a proto žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Soud usnesením ze dne 6.6.2014, č.j. 75Az 3/2014-33, ustanovil podle § 35 odst. 8 s.ř.s. žalobce právní zástupkyni JUDr. Annu Doležalovou, MBA, advokátku, které se výrokem III. přiznává odměna včetně hotových výdajů v celkové výši 3400,- Kč, skládající se z částky 3100,- Kč za 1 úkon [převzetí věci včetně porady s klientem podle § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1.1.2013, dále jen „advokátní tarif“], z částky 300,- Kč za s tím související jeden paušál podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 26. srpna 2014

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová